

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna pet-črtna: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniški nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 44.

V Ljubljani, v četrtek 23. februarija 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 22. februarija.

Volitve.

Na dnevnem redu današnje seje bilo je 12 poročil legitimacijskega odseka o dvanajstih volitvah. Prva med njimi je bila volitev dalmatinskega poslanca dr. Klaića, pri kateri je hotel pl. Plener govoriti o dalmatinskih volitvah sploh, zlasti pa o volitvi konteja Borellija. Namenjen je bil pri tej priliki predlagati tudi neko resolucijo, ki vladi priporoča z razpisom novih volitev po odpovedi kakega poslanca toliko časa čakati, dokler legitimacijski odsek dotične volitve ni pretresal in o njej zbornici poročal. Konečno pa se je Plener premislil ter je molčal in volitev Klaićeve je bila potrjena brez ugovora, ravno tako volitev poljskega poslanca Siengalewicza.

Dolga razprava se je pa vnela pri volitvi nemško-liberalnega poslanca Auspitzja. Moravski poslanec dr. Žaček je v dolgem in temeljitem govoru priporočal, naj se ta volitev za zdaj še ne potrdi, ampak vrne legitimacijskemu odseku, ker je došlo mnogo novih pritožb, ki jih je treba še preiskovati. Iz raznih poročil je razvidno, da so volilci podkupovali in kupovali glasove za Auspitzja. Agitacije so se pri volitvah zmerom vršile, ali tega zbornica ne sme nikdar dopuščati, da bi se volilci podkupovali in kupovali glasovi. Tudi je dokazoval, da volitev zaradi tega ni bila postavna in pravilna, ker so z mestni volile tudi židovske občine, ki pa nimajo posebne volilne pravice in bi bile morale voliti ali skupno z mestnimi občinami, ali pa s kmečkimi volilci. Govorniku je donela živahna pohvala, zlasti ko je s posebno vnemo govoril o dostojnosti in časti državnega zbora, ki ne trpite, da bi med poslanci kdo sedel, ki si je z denarjem kupil svoje poslanstvo.

Dunajski odvetnik baron Sommaruga je govoril za predlog odsekov, oziroma za potrditev volitve, ki jo je antisemit Fiegl zopet pobijal, rekši, da so bili nekateri zaradi nje tudi obsojeni in da

bi bilo vzroka dovolj jo takoj zavreči. Vendar pa hoče pokazati svojo nepristranost in glasovati za Žačkov predlog.

Po konečni besedi poročevalca dr. Weeberja bil je soglasno sprejet predlog Žačkov, s katerim se je naposled strinjal poročevalec Weeber sam, češ, da bi ga bil stavil on (Weeber), ko bi ga ne bil sprožil Žaček!

Ob treh popoldne predsednik sklene sejo in prihodnjo sejo napove za petek, 24. t. m.

Budgetni odsek

pretresa državni proračun, ki ga bo pa do Velike noči komaj dovršil. Dozdaj je rešil še le justično in deželno-brambovsko ministerstvo ter je pričel včeraj razpravljati naučno ministerstvo. Dr. Russ je pri tej priliki ministra Gautscha vprašal, kako vlada sodi o Liechtensteinovem predlogu, pa minister je rekel, da na to vprašanje ne more odgovoriti, ker predlog v državnem zboru še ni prišel v razpravo; kadar se bo to zgodilo, povedal bo, kaj vlada o njem misli. Kakor se kaže, bo odsek z državnim proračunom komaj do Velike noči gotov in se bo razprava v zbornici o njem pričela še le po praznikih. V ta namen bo treba pred razhodom začasno pobiranje davkov še za kaka dva meseca podaljšati. Za drugo leto pa upa vlada drž. proračun prej izgoviti, in v ta namen delegacije sklicati že meseca maja. Državni zbor bo torej komaj do srede maja zboroval, ker ga bo pa čakalo po Veliki noči še silno veliko dela, prično se seje že velikonočno sredo ali četrtek.

Do Velike noči bodo prišle na vrsto reči, ki so jih odseki izdelali ali jih še bodo, in pa važnejši samostalni predlogi, med drugimi tudi predlog o verski šoli in v zvezi z njim tudi Heroldov šolski predlog. Izbral pa se bo v ta namen tak trenotek, da bode imela desnica gotovo večino in da predlog ne propade pri prvem branji, ker bi sicer z njim propadla tudi desnica, od katere bi se v tem slučaju brez dvoma ločil Liechtensteinov klub. Mladočeški krogi delajo na to, naj se Liechtensteinov

predlog odkloni že pri prvem branji; ker bi bil pa potem takem pokopan tudi mladočeški Heroldov šolski predlog, je vendar-le mogoče, da bodo mladočeški poslanci pri prvem branji glasovali za to, da se izroči šolskemu odseku proti temu, da se to zgodi tudi z njihovim načrtom.

Kakor je v današnjih listih čitati, bodo češki poslanci v budgetnem odseku naučnega ministra prijeli, zakaj ni izvršil lanske resolucije, ki je vladi naročala, naj ona državnemu zboru predloži načrt zakona o glavnih načelih ljudskega šolstva. Naši zastopniki pa ga bodo prijeli, zakaj ni izvršil resolucij gledé slovenskih paralek na Štajerskem in Primorskem in zaradi slovenskih ljudskih šol na Koroškem. Že so sporočili merodajnim krogom, da bodo v družbi z Dalmatinci naučnemu ministru pri prvi priliki odrekli podporo ter glasovali proti vladi, ako se njih opravičene zahteve ne izvrše.

Iz okrožnice Leona XIII. do bavarskih škofov,

(z dné 22. decembra leta 1887.)

II.

Najprej vas opominjamo ozirom hrabrosti in čednosti duhovščine. Duhovniški stan se more primerjati vojskinemu krdelu. Ker služba duhovniška zahteva, da duhovniki vedno občujejo z ljudstvom, bodo tem preje svoj namen dosegli, čim večje je njih število in čim boljša njih disciplina. Zato je cerkev vedno gledala na to, da je take mladeniče v duhovniški stan odbirala in vzgajala, „katerih naravna zmožnost in dobra volja daje nado, da se bodo za zmerom cerkveni službi posvetili“ (conc. Trid.).

Cerkev je vzlasti v tridentinskem zboru za take mladeniče posebne hiše in zavode ustanovila in modra pravila sestavila, „da bi taki zavodi bili stalna vzgajališča božjih služabnikov“ (conc. Trid.).

LISTEK.

Kako se sovražniku odpusti?

(Dogodba iz življenja g. nadlogarja, zapisal Y.)

(Dalje.)

Ko je na gornji strani reke led počil, hiteli smo mi na nasprotni breg. Pa za nas še ni bilo take nevarnosti. Ravno tam je voda delala velik ovink in globočina je bila na onem kraju, kjer so stali ljudje. Na ono stran je voda močno drla, tu je le bolj leno tekla. Zato se je tudi tam led prej odtrgal brega, nego tu. Ko smo tedaj spoznali, da ni za nas še tako nevarno, postali smo na ledu še nekoliko časa; bili smo vsi radovedni, kaj se bo s Pečuhom zgodilo.

„Glejte, nobeden mu ne pomaga, celo tovariši ga zapusté. Le kedar so nas preganjali, takrat se niso bali smrti. To so bojazljivi!“, opomnim tovarišem.

Pa govoriti nisem mogel dalje. Na oni strani brega čul se je nov glas. Žena Pečuhova zvedela je nesrečo svojega moža in prihitela na breg.

Dobro sem jo videl, kako je stegovala roke

proti možu in klicala: „Jože! dragi moj Jože! kaj, tako se bova ločila?“

Prosila je okoli stoječe tako milo, da bi se bil trdi kamen omečil.

„Ali morete mirno gledati, ko je vaš sosed v smrtni nevarnosti? Ali nima nobeden toliko poguma, da bi se upal do njega?“

Vse molči. Nadzornik jo hoče tolažiti, pa zastonj. Pomiga svojim podložnim, naj jo odvedejo v vas nazaj. Pa ona se jim iztrga, stopi zopet k vodi in z novega joka in prosi ljudi.

„Pet sto goldinarjev imava prihranjenih za svoje otroke, tistemu jih dava, ki se upa k njemu.“

Pa tudi ta ponudba ne gane nobenega. Žena poklekne, pri Bogu hoče dobiti pomoči, katero ji ljudje ne dajo.

„Moj Bog! usmili se mojega nesrečnega moža. Saj si naš dobri Oče, ki nas v nadlogah ne zapustiš!“

To je bilo zame preveč. Če ga njegov prijatelj zapusté, tedaj se ga jaz usmilim, njegov sovražnik.

„Vzemite moje blago seboj in nesite na odmenjeni kraj“, zakličem tovarišem in hitim k Pečuhu.

„Ivan! se ti meša ali kaj? Si se mu ti smilil, ko te je pustil zapreti? Danes ti je ustrelil

zvestega psa, tudi za tabo je svinčenko poslal,“ ugovarjajo tovariši.

„On je storil le svojo dolžnost, in jaz hočem zdaj svojo“, jim v naglici odgovorim, ter urno, pa varno stopam po ledu nazaj.

Z one strani so me zapazili. „Glejte, eden hiti na pomoč!“ zakliče nekdo.

„Je-li morda kateri tihotapec? Nemogoče!“ opomni nadzornik.

„Ivan M. je, njegov največji sovražnik!“ reče ob enem več ljudi, ki so me zdaj spoznali.

Slišal sem dobro vse te opombe, pa se za nje nisem zmenil. Pridem do Pečuha. Bil je že revež ves trd, celó govoriti ni več mogel, le z rokami se je krčevito oklenil puške. Par minut pozneje bi bila vsaka pomoč zastonj.

Počasi ga izvlečem iz razpokljine in zadenem na ramo, hoditi tako ni mogel.

Ko so naji videli bližajoča se k bregu, zvezali so možaki urno dve lestvi skupaj ter jih položili s suhega čez vodo na led. Vrgli so mi še vrv, s katero sem ovil in prevezal Pečuha. Vlekli so ga polagoma na suho, jaz pa sem po kolenih se pomikaje pazil, da ni zdrsnil z lestve. Revež je bil skoraj nezavesten in moči so ga popolnoma zapustile.

— Dane pa so bile v mnogih krajih postave in se tudi izvršujejo, vsled katerih se poklie in disciplina klerikov zabraujuje ali vsaj zavira. V tej povse važni stvari izrekamo svojo besedo javno, in odločno branimo cerkvi njene pravice. Ker je namreč cerkev po naravnem pravu popolna ter samostalna družba, pripada ji tudi čisto naravno ta pravica, da si svoje bojevalne moči (klerike) sama odbira in jih po svoje vežba.

Duhovščina pa bo svoje dolžnosti popolno in vspešno izpolnovala, ako prinese s pripomočjo škofov iz semenišč onih duhovnih vrlin, katere zahteva čast duhovniškega stanú in okolnosti časa, kajti s potrebnim znanjem in, kar je važnejše, s čednostjo si pridobivaj duhovnik človeških duš ter spoštovanja pri ljudstvu.

Luč krščanske modrosti mora odsevati v očeh vseh ljudij, da veri tako sovražna tema nevednosti izgine in se resnica dalje in dalje razširja. Zavrtni in odstraniti je treba tudi razne zmote, katere vsled nevednosti ali zlobne volje ali predsodkov um in voljo od katoliške resnice odvrtaajo. Kajti „opominjati v zdravem uku in nasprotnike prepričevati“ je naloga duhovnikov od Kristusa jim izročena v besedah: „Pojdite po vsem svetu ter oznanujte evangelje vsem stvarim“. Škofje kot nasledniki apostolov imajo v tem prvo dolžnost, ostali duhovniki naj so njih pomočniki.

V tem oziru gré pač vsa čast in slava duhovniški vojski cerkvenih očetov in učiteljev v početku krščanstva, ko je cerkev bojevala silni boj s paganskim praznovrstvom. Krščanska resnica, katero so ti močje z izredno učenostjo in zgovornostjo pojasnovali, krepko dokazovali in branili, je ukončala nauke paganske, katere so naposled učeni in neučeni spoznali kot nespametne, nedosledne, pogubne. Zaman so si prizadevali resnici sovražni modrijani z lepo zvenečimi besedami grških modroslovnih šol katoliško resnico ugnati ter ji tla izpodnesti, kajti tudi naši močje so posegli po jednako orožje. Marljivo so se prijeli paganskega modroslovja ter neverske modroslovce in njih zisteme natanko preiskali. Mnoge njih nauke so zavrgli ali pa zboljšali, marsikaj so jim tudi potrdili in vsprejeli.

To so slavni očetov naših slavne vojske ter zmage, katerih si niso priborili samo z močjo vere, ampak tudi z mečem svojega uma. Da si nista vera in človeška pamet nikakor v nasprotji, ampak da je med obema natančno, občudovanja vredno soglasje, dokazali so že mnogi povse zadostno. Posebno jasno pa to razkazuje sv. Avguštin v svojem velikem delu „De civitate Dei“ in Tomaž Akvinski v svoji „Summa“. V teh dveh knjigah je skrita bistroumnost in učenost vseh modrijanov. Tukaj zajemaj tudi krščanski bogoslovec svojo modrost.

Posebno v današnjih časih, ko so počeli sukati staro orožje, ter se hočejo ponavljati stari boji, morajo duhovščini oni duhovni boritelji izza prvih stoletij biti v vzgled. Tedaj so se neverniki krščanski veri z vsemi močmi upirali; danes pa hočejo nekateri hudobni ljudje vse božje resnice iz človeških src s korenino iztrebiti. Njih namere so pogubnejše od namer paganov, kajti prizadevajo si krščanska ljudstva dovesti do popolnega zaničevanja

Kako so naji ljudje sprejeli, ne bom nikoli pozabil. Vse je mahaló z rokami, vsak bi mi bil rad stisnil roko, ali me celó objel, vse pa je klicalo: „Živio! Dobro! Ivan M.“ Gotovo so se zverli v gozdu od tega krika zbudile. — Prišla je k meni tudi žena Pečuhova, vjela me za roko in jo poljubila s solzami veselja v očeh.

To mi je bilo zoprno: „Pustite me vendar, saj sem storil le svojo dolžnost, skrbite za Pečuha, saj vidite da je skoraj zmrzel.“

Za tega so pa že zdaj skrbeli njegovi tovariši. Odnegli so ga v vas.

Tudi jaz sem hotel na tihem oditi, pa ni šlo. Mladenči, moji vrstniki, me niso pustili iz svoje srede, kakor kak vojskovodja obdan s svojo armado vračal sem se domu.

Svojim tovarišem tihotapeem, ki so prišli malo pozno v ogljarsko kočó, dal je kupec še vsakemu po en tolar na vrh. Močno ga je že skrbelo, bodo prišli to noč ali ne. Kaj pa, da našega nevarnega položaja niti slutil ni, še-le ko mu razodenejo, kje da sem jaz in zakaj da sem jih na poti zapustil, spoznal je, v kaki nevarnosti je bilo tudi njegovo dragoceno blago. (Konec prih.)

vsake vere in resnice, ter jih sploh ob vsako versko čutilo pripraviti. Najprvo so jeli modrovati, da presojuj božje resnice vsakdo po svoji lastni pameti, in nikar ne poslušaj niti cerkve niti papeža. Toda le cerkev in papež imata po božjem naročilu čuvati božje razodetje ter razsojati o njega resnicah. Pozneje so začeli vse tajiti, česar človeška pamet razumeti ne more, ter, zanikajoč naposled vsako božjo veljavo, da, celó Boga samega, so prišli do neslanih in pogubnih naukov idealizma in materijalizma. To znižanje najbolj vzvišenih stvari pa nazivajo racionalisti in naturalisti napredek umetnosti in človeške družbe, ko je v resnici le njijina poguba in pogin.

Največ pa bo koristila luč sv. vere vernikom, ako bo svetila raz svečnik čednosti. Več nego besede bodo vplivala dejanja v zboljševanju človeške pravosti, kajti težko se verjame onemu, čigar besede nasprotujejo dejanju njegovemu. Na Kristusa, Gospoda našega, obračajte oči in srca svoja. On, ki je resnica, nas je učil, kaj naj verujemo. Ker je on pa tudi pot in življenje, se je nam samega sebe kot vzorno podobo vseh čednostij zapustil, kateri se bližajmo. „Tako svéti vaša luč (vaši nauki) pred ljudmi, da vidijo vaša dobra dela (kot potrdilo nauk) in hvalijo Očeta, ki je v nebesih.“ (Mat. V. 16.)

Življenje duhovnikov bodi uravnano po naredbah božjih. Trdna zavest jim prešinaj srce, da so po božjem naklepu odbrani izmed sveta in jim je pač med svetom prebivati, a živeti po vzgledu Kristusovem. Živo prepričani teh mislij ne bodo iskali svojih koristij, temveč Kristusovih, ne bo jim mar ljudij ohola pohvala, temveč močna milost božja: zaničevaje polzkost in plitvost zemeljskih stvari bodo hrepeneli po nebeških dobrotah, ter iste v pravi ljubezni radi i bližnjemu delili. Ukazom in razsodbam svojih škofov se ne bodo protivili, ali svojih pomiselkov in nasprotnih mnenj v njih izražali, temveč, povse pokorni namestnikom Kristusovim, bodo v vinogradu Gospodovem s pridom delovali. Kdor se pa od svojega pastirja, ali svojega najvišjega pastirja rimskega papeža, ozirom svojega mnenja ali volje svoje loči, ni več s Kristusom združen: „Kdor vas zaničuje, mene zaničuje.“ Kdor pa je ločen od Kristusa, ta raztresa. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. februarija.

Notranje dežele.

Cesar zapustil bo prej Budimpešto ter se povrnil na Dunaj, kakor je bilo to začetkoma name-ravano. Iz tega sklepajo, da so se obravnave z Rusijo obrnile na slabo.

Nadvojvoda Albrecht odpotoval bo zaradi bolehnosti koncem tega meseca v Arco.

Biskupu Strossmayer-u došlo je povodom njegove mašniške petdesetletnice blizo 400 brzojavnih čestitk. Mesto Petrinje imenovalo ga je svojim častnim meščanom. Izmed hrvatskih plemenitašev izrazili so prvemu svojemu rodoljubu svoje visoko spoštovanje: baron Ožegović, grof Janković, grof Drašković, grof Kulmer, baron Vranyczany, F. Z. M. baron Rodić, F. M. L. Friedberg, general Hranilović in drugi. Ni je odlične jugoslovanske osebe, ni ga društva ali zavoda, koji bi mu ne bil poslal svoje čestitke. Strossmayer zahvalil se je sv. Očetu brzojavno in pismeno ter naznanil, da bo prišel v Rim s hrvatskimi romarji.

Vnanje države.

Dunajski židinj, „N. Fr. P.“, poroča se iz Rima: Po pogodbi z Italijo zavezali ste se Avstrija in Rusija, da se morate z orožjem v roci ustaviti vsakemu poskusu, ki bi meril na to, da se zopet izroči papežu posvetna oblast. Dunajski vladni krogi odločno pobijajo to vest; strogo verske tradicije avstrijske cesarske hiše nasprotujejo same ob sebi taki pogodbeni točki, ki bi se naravnost obračala sovražno proti sv. Stolu.

Srbska vlada sestavila je komisijo štiridesetih članov, koje nalog bo temeljito razpravljati vprašanje in staviti dotične predloge, kako bi se dale znižati železniške cene pri pošiljtvah v notranjem prometu.

Ruski predlogi gledé Bolgarije zahtevajo za sedaj le to, naj vlade proglasé Koburzanovo izvolitev nepostavno, ker nasprotuje berolinski pogodbi. Ta predlog sprejele bodo skoraj gotovo enoglasno vse velesile. Vprašanje je le še, kaj storiti, ko bi se ustavljal princ Ferdinand volji teh držav. V tem oziru upajo berolinski listi jako malo praktičnih vspehov od ruskih dosedanjih korakov. Po stari navadi tudi te prilike niso opustili prijateljski nam Nemci, da bi ne bili poskusili še bolj razširiti pre-

pada med nami in Rusijo. „Post“ si dá iz Londona javiti, da je Turčija poslala v Petrograd noto, v koji zahteva, naj se bolgarsko vprašanje razpravlja ob enem z onim gledé Bosne in Erecegovina, kjer se „samovoljno zatirajo“ muzelmani, in naj se zopet izroči tem potom Turčiji vrhovna oblast nad tema deželama. Do sedaj spravljali so Bolgarijo v zvezo z Bosno in Erecegovino iz lahko umaynih vzrokov edino le Rusi; sedaj pa jim pomagajo v isti rog trobiti tudi „naši ljubi in zanesljivi zavezniki“.

Zasebne vesti iz San Rema poročajo, da je dospelo vnetje v grlu nemškega prestolonaslednika do najvišje stopnje. Telesne moči ga neki strašno zapuščajo. Nespametno bi bilo, ko bi kdo gojil nevtemeljene nade gledé priljubljenega visokega bolnika. — Princ Viljem posvetoval se je zadnje dni zopet dalje časa z Bismarckom in sodi se, da je bil predmet tem razpravam najskrajnejši slučaj gledé prestolonaslednikove boleznii.

V francoski zbornici predlagal je poslanec Camille Dreyfus pri proračunski razpravi, naj se odpravi mnogoštevilno osebje oskrbnikov državnih posestev. Dosedaj je bil po jeden oskrbnik nastavljen za vsak departement. Dreyfus je nasvetoval, naj se ti okraji razdelé v provincije. Zanimivo pri tem je to, da ravno republikanci spoznavajo neprilichnost razdelitve države v departemente, to je naredbe, koje so sami ustanovili za časa revolucije. Po nasvetovanem predlogu zmanjšala bi se dotična točka v proračunu za 200.000 frankov na leto. Tirard je zagovarjal vladni načrt, toda pri glasovanji je bil sprejet Dreyfusov predlog z 280 proti 183 glasovom — nov udarec ministerstvu! Pa Tirard se je menda že navadil takih porazov. Floquetovega ministerstva dóba se vedno bolj bliža. Desnica postopa vedno ostreje zoper Tirarda, ki bo konečno moral sam izprevideti, da je najbolje, ako odstopi in napravi prostor svojemu težko pričakovanemu nasledniku. — Veliko pozornost obrača na-se neki članek v listu „Revue des deux Mondes“, ki razpravlja slučaj francosko-ruske zveze. Članek trdi, da bi morala Francija nositi bremena, a ne imela bi nobenih koristi. Sodi se, da je ta članek spisal grof Pariški. Zeló označilen je tudi odlomek nekega dopisa iz Pariza v „Journal de Bruxelles“: „Menim, da natanko povem javno mnenje, ako trdim, da nas navdaja Nemčija bolj s strahom kakor s sovraštvom, Italija bolj s togoto nego s strahom, Avstrija bolj s prijaznimi jej kakor z drugimi čuti, Rusija bolj z navdušenjem zanjo kakor s zaupanjem do nje, Anglija bolj s zaupanjem nego prijateljstvom, in da hrepeni naše srce bolj po miru in po vsem, kar nam dovoljuje mirno ostati v kotiči, kakor vsem drugim“. Zanimivo je, da oba navedena lista imenujeta Avstrijo naravno zaveznico Francije.

V belgijski zbornici odgovoril je minister zunanjih zadev na interpelacijo poslanca Neujeana, da Belgija ni sklenila zveze z nobeno državo. Ostala bo nevtralna tudi zanaprej. Dotične vesti o pogodbah z inozemskimi velesilami razširili so le vladi neprijazni listi, ki hočejo s tem vzbuditi nezaupanje do sedanjega ministerstva.

Italija imenovala je svojim veleposlanikom v Londonu grofa Robilanta, kojemu glavni nalog bo pridobiti Anglijo za trodržavno zvezo. Angleška vlada dosedaj še vedno omahuje med Francijo in Rusijo na eni strani in napominano zvezo na drugi strani. Italija goji sladko nado, da jej je angleško prijateljstvo osigurano. — „Popolo Romano“ piše, da so izročili vsi ministri Crispiju svoje portfelje in da se ministerski predsednik že posvetuje o sestavi novega kabineta. Ta vest pa se do sedaj še ni potrdila z drugih strau ter je le toliko znano, da je odstopil Coppino.

Angleška vlada imenovala je barona Wormsa državnim podtajnikom za naselbine, in lorda Anslowa tajnikom trgovinskega ministerstva v zgornji zbornici. — V spodnji zbornici odgovoril je državni podtajnik Fergusson na neko vprašanje, da Francozje še niso zapustili Novih Hebridov. Zavezali so se to storiti v štirih mesecih računši od 16. novembra 1887 ter imajo tedaj časa do 16. marca t. l.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 21. febr. (Konec.) Zidanje „Marjanišča“ je prišlo oktobra meseca pod streho, stalo bode 27.000 gld., večina je izplačana, drugo je še na dolgu. Nove orglje so bile blagoslovljene 1. maja. 22. maja je bilo cerkveno žegnanje (oproščenje), 24. maja so prevzvišeni knezo-škof v kapeli maševali, potem ogledali nove orglje in zavod.

Duhovne vaje so bile za gospode od 3. do 6. aprila, za gospé od 10. do 16. oktobra; prve je vodil gosp. prof. dr. Lampe, druge duhovnik Jezusove družbe P. Jakobs. Predstave so bile o Božiču štiri letni časi, — po Božiču predstavljanje papeža Leona XIII. v živih podobah; vse predstave so bile dobro obiskane.

Hvaležno omeni dobrotnikov, ki so podpirali družbo, kot: Kranjska hranilnica, pokojna gospá M. Jalenova, Jera Ambrožičeva, pokojna župnika gg.

Snoj in Hrovat. Gosp. Zupančiču se zahvali za knjigo „Dušna pomoč“, potem dobrotnikom gg. Gorniku in Fr. Jarcu. Mnoge občine ljubljanske okolice so „Marijanišče“ prav zdatno z živžem preskrbele. Da se je toliko dobilo, zasluga je tudi č. gosp. duhovnega pomočnika Martina Malenška. Tisočera hvala vsem!

Dohodki „Marijanišča“ 11.247 gld. 47 kr.; troški 11.534 gld. 30 kr. Dohodki I. konference 1676 gld. 45 kr.; troški 1490 gld. 15 kr. Dohodki II. konference 1210 gld. 76 kr.; troški 1140 gld. 39 kr. Dohodki opravnemu svetu 132 gld. 96 kr.; troški 54 gld. 95 kr. Skupni dohodki 14.267 gld. 64 kr. Skupni troški 14.219 gld. 79 kr.

Gospod predsednik prve konference, preč. g. kanonik Zamejic, poroča v zanimivem govoru o delovanju te konference in med drugim omeni, da je ta konferenca vsled gorečnosti in prizadevanja svojih marljivih udov, akoravno je nastala denarna zadrega, z božjo pomočjo dobro izhajala, tako, da je koncem leta preostal primeroma še znaten znesek. Kot novega uda je konferenca pridobila preč. g. prof. dr. J. Janežiča.

Gospod predsednik druge konference, preč. g. župnik Janez Rozman, pravi, da v področju te konference je siromaštva in bēde silno veliko, pripomočki pa majhni, vendar pa se je za uboge primeroma prav veliko storilo; v daljnem preginljivem govoru izpodbuja delavne ude te konference in sploh vse ude „Vincencijeve družbe“ k ustrajni delavnosti, kazaje na plačilo, katero tiste čaka, ki za uboge delajo in se trudijo njih žalostni stan olajšati, ter kliče v spomin besede Kristusove, da bode to, kar se stori najmanjšemu Njegovih bratov, tako vsprejel, kakor bi se Njemu samemu storilo; — kazaje na velikega „posteljna ljubezni sv. Vincencija Pavljanskega, kateri je rekel, da se tistim, ki ljubijo reveže v življenju, smrti, kadar pride, ni treba bati. Potem govornik naznani, da je marljivi, delavni ud gosp. Jožef Rodman sprejemši poslovanje v drugi župniji izstopil iz družbe; da je pa to veselo, da so trije novi udje k tej družbi pristopili in sicer gospodje: Peregrin Kajzel, steklarski trgovec, Radoslav Milavec, krojaški mojster in Pavel Velkaverh, moker in trgovec; — in se konečno nádeja, da bomo, ako doživimo, tudi koncem leta, kakor letos, smeli se veseliti vspeha svojega delovanja. Po molitvi se zborovanje sklene.

Da bi usmiljeni Bog ganil srea blagih dobrotnikov in veliko novih dobrotnikov obudil v prid te za trpeče človeštvo prekoristne družbe!

Omenimo naj tu še, da razpolaganje prihodkov in troškov na drobno, vseh darov in dobrotnikov in statistične stvari bodo razvidne v letnem poročilu „Vincencijeve družbe“ za leto 1887, katero se bode v kratkem času izdalo.

Z Goriškega, 20. februarja. Skoraj vsako stoletje se odlikuje od drugih po posebni ideji, okrog katere se kakor okoli osi suče in vrti vse tedanje človeško gibanje. Komu je pač neznan, da je duša našega stoletja ideja narodnosti? Bilo je še malo idej na zgodovinskem pozorišču, ki bi bile tako globoko segale v najnotrajnše človeško življenje, kakor je ravno ideja narodnosti. Bilo je pa tudi malo načel, ki bi imela toliko privržencev in sovražnikov, kakor to. Nekateri je povzdigujejo do neba, drugi je pa zaničujejo in teptajo v blato boječ se je bolj kakor „varuj se križa“, kot plod grozne francoske prekucije. Kdo vzdržuje in brzda naše čute do svoje narodnosti in domovine? Edina sveta katoliška vera, ki je hvala Bogu, tedaj tudi jedro in duša celega slovenskega življenja. Slovenci so namreč zvesti katoličani. **P r a v e g a** rodoljuba naloga pa je ohraniti in podpirati slovensko življenje; tedaj oni, ki slovenskemu narodu pismeno ali ustno kalí sveto vero, ne more se imenovati pravi slovenski rodoljub, ker jemlje slovenskemu narodu najsvetejšo in najdražjo reč ter izpodriva slovenskemu življenju najtrdnjšo podlago. V zgodovinskih knjigah je krvavo zapisano: „Pade vera — pade narodnost“.

Kako in kaj se je pisalo in se še piše proti sveti veri in proti njenim zaščitnikom, vé dobro vsak bralec cenjenega „Slovenca“. Kaj nas pa v prihodnosti čaka, vé edini vsegavedni Bog. Vendar rečemo s prepričanjem: „Kjer je mladine sree, tam je bodočnosti duh“. Tedaj od mladine je odvisna kolikor toliko prihodnost. Kakošna naj bode pa mladina? Morda, kakoršna do zdaj brez verske podlage? Naj se tedaj še nadalje odgojuje mladina v takih razmerah? Kako si upa kdo trditi, da se vzgojajo v sedanji šoli „jasni in trdni značaji“, ko

pripada on sam oni brezbožni stranki, ki deluje na skrivnem nasprotno z vsakaterimi sredstvi? Isti g. n. podaje zdaj občinstvu v „R.“ ne národne ampak neródné in umazane stvari. Potem še pravi, da je to blago le „deloma“. Smelo trdim, da ni naš narod niti toliko popačen, kolikor piše dotičnik. Lepo čast dela tako pisanje njemu in njegovemu stanu.

Pa kaj hočemo onim, ki nočejo videti? Prav žal nam je, da si je izbrala „Soča“ drugo strugo. Kaj takega nismo mogli nikedar pričakovati. Kar čez noč se je našo glasilo prerodilo. Celó njeni delničarji in tiskarna dajo nam malo upanja o „Sočinem“ poboljšanju. Vse upanje pa nam je vzela „Sočina“ zadnja opazka: Resnica oči kolje. Znano pa je, da je resnica le ena, kakor je samo en Bog. Pazljivi bralec škofovega pastirskega lista in „Soče“ prav dobro vé, kje je resnica.

Šmarje, 21. febr. Tukajšnji duhovni pomočnik prečastiti gosp. Ljudovik Jenko podaril je našemu „Národnemu bralnemu društvu“ 9 vezanih letnikov „Novic“ in 17 knjig razne vsebine. Poleg tega je pa tudi podaril 23 knjig za našo šolsko knjižnico.

Za ta lepi dar se imenovanemu gospodu v imenu „Bralnega društva“, kakor tudi v imenu krajnega šolskega sveta in šolske mladine prav pristréno zahvaljujem. Janez Ev. Borštnik, predsednik „Bralnemu društvu“ in kraj. šol. svétu.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

XIII. Gosp. zbornični svétnik Oroslav Dolenc poroča o prošnji občine kostanjeviške, da bi se najvišja cena govejemu mesu določila za jeden kilo s 36 kr. To se je zgodilo, ali dva mesarja kostanjeviška prosila sta c. kr. deželno vlado, da bi se povečala cena na 40 kr., ter se sklicujeta na to, da je živina draga in da je v Novem mestu meso po 44 do 48 kr., na Krškem po 44 kr. na prodaj. Temu nasproti pa trdi odbor kostanjeviški, da bi mesar še dosti zaslužil, ko bi prodajal meso po 32 kr., ker nima živina nobene primerne cene in ker se ne more dovoliti, da bi mesarja sama ceno mesu določevala. Tudi odsek misli, da je prošnja mesarjev neutemeljena in nasvetuje torej: „Slavna zbornica naj se izreče v svojem poročilu do c. kr. deželne vlade zoper uslišanje prošnje.“ Predlog je bil sprejet.

XIV. Gospod zboručni podpredsednik Mihael Pakič poroča o prošnji mesarjev v Kamniku, da se poviša dosedanji maksimalni tarif. Predložena prošnja mesarjev kamniških ima namen, da se premené po sklepu seje od 24. septembra 1886 visoki c. kr. deželni vladi v potrjenje priporočeni maksimalni tarifi za govedino pitanih volov in za govedino nepitane živine, potem za teletino, katere tarife je c. kr. deželna vlada določila v zmyslu zbornice. O tem predmetu zaslišana zadruga raznih obrtov sodnega okraja kamniškega izreka se za to, da se določi jednoten maksimalni tarif, takisto je živinozdravnik in mesogledec v Kamniku za prensredbo, dasi se ne strinja popolnoma z nazeri rečene zadruge in mestne občine kamniške. Razlogi zadruge tičejo se previsokih živinskih cen, katerih misli ni tudi mestna občina kamniška, dočim izprašani živinozdravnik sicer priznaje, da so poskočile živinske cene, vendar pa označuje ta opis kot prenapet. Ker se nadalje v Kamniku kolje več krav in bikov, nego volov; ker se od meso raznih delov plačuje vselej po 40 kr. od kilograma, misli rečeni zdravnik, da je tarif za govedino pitanih volov le navidezen in bi potakem moral odpasti. V obče bilo bi najbolje, da se ustanovi samo jedna mesna cena po 42 kr. od kilograma. Kar se dostaje tarifa za teletino, izreka se rečeni živinozdravnik za to, da se poviša sedaj veljavni tarif od 44 kr. za 2 kr., torej na 46 kr. od kilograma. C. kr. okrajno glavarstvo kamniško izreka se takisto za to, da se postavi tarif samo za jedno vrsto mesa ter predlaga potem takem, da se za prodajo govedine na drobno določi jednotni maksimalni tarif 42 kr., a za prodajo teletine na drobno maksimalni tarif 46 kr. od kilograma, kar je z ozirom na govedino jednako povišanju 4 kr., in z obzirom na teletino povišanju 2 kr. od kilograma. Odsek vendar ne more pritrditi temu predlogu, ampak mora z ozirom na to, da se odnošaji od zadnjega poročila niso izpremenili, občinskega odbora sklep priporočati, po katerem naj ostane pri odobrenem tarifu. Uvažujoč to, predlaga odsek: „Slavna zbornica naj se izjavi v zmyslu tega poročila.“ (Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Družba sv. Cirila in Metoda.) Neimenovan rodoljub s Primorskega je po č. g. A. Karlinu, mestnem kapelanu pri sv. Jakobu v Ljubljani, poslal družbi sto goldinarjev ter postal njen pokrovitelj. Bog daj še več posnemalcev!

(Naša romarja) prečastita gospoda dr. Franc Lampe in Janez Flis sta bila 21. t. m. v Bologniji. Hitita namreč v Rim, da bi se pridružila Bavarcem (okoli 500 jih je), ki bodo menda prihodnjo nedeljo imeli zaslišanje pri sv. Očetu. Vreme je bilo v Bologniji prijetno, jasno; a okoli mesta in v mestu samem je precej s n e g a, ki je padel pred kratkim. Apenini so vse čez beli. — „Kako sovražno pišejo laški liberalni listi o sv. Očetu; (pravi poročilo) človeka mora biti groza!“ Zdrava in dobre volje sta naša romarja véeraj se odpeljala v Florencijo.

(Z Dunaja) se poroča, da je c. kr. ministerstvo za notranje stvari potrdilo od mestne občine ljubljanske predložene premembe štatuta mestne banilnice.

(Pri občinski volitvi) v Spodnji Šiški so bili izvoljeni gg.: Ivan Knez županom, Fr. Kauschegg in J. Plautz občinskima svetovalcema.

(Kmetijsko potovalno predavanje na Brezovici pri Ljubljani) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe g. Gustav Pirc v nedeljo 26. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu. Predaval bode o reji prašičev.

(Na c. kr. ljudski šoli v Idriji) je tretja učiteljica gđ. Deziderija pl. Lipold dobila drugo, in četrta učiteljica gđ. Terezija Galle tretjo učiteljsko službo ravno tam. Četrto učiteljsko službo v Idriji je dobila gđ. Mar. Kavčič, doslej v Starem trgu pri Ložu.

(Premembe pri uradništvu.) Začasna okrajna komisarja gg. Josip Orešek in Josip Rihar imenovana sta stalnima. Začasni vladni koncipist g. V. pl. Lasehan je imenovan začasnim vladnim koncipistom, začasni vladni koncipist g. V. Parma stalnim in konceptni praktikant g. Ivan Tekavčič, začasnim vladnim koncipistom.

(Umrli) je danes popoldne g. Ant. Bonač, črkostavec in predsednik tiskarskemu društvu. Naj v miru počiva!

(Osepnice.) Dne 20. t. m. so zboleli: 1 moški, 1 ženska, 4 otroci. Umrli 1 moški. Ozdraveli: 4 moški, 9 žensk, 12 otrok. Bolnih 126 oseb.

(Posojilnica v Celji) imela je svoj redni občni zbor dne 20. februarja 1888, pri katerem so bili izvoljeni v načelnštvo sledeči gg.: dr. Josip Serbec, ravnateljem, Lovro Baš, namestnikom; odbornikom: dr. L. Filipič, Franc Janesch, Jernej Voh, dr. Dečko, Miha Vošnjak, Fr. Irgl (vikar), J. Zupanc in Maks Veršec; v nadzorstvo pa gg.: profesor Ivan Krušič in Mihael Žolgar, Karol Vanič, dr. Gustav Ipavic in Andrej Elsbacher. — Posojilnica celjska končala je svoje sedmo upravno leto in posnamemo iz letnega poročila sledeče zanimive podatke: Prometa imela je l. 1887 692.362 gl. 84 kr. Pristopilo je njej 254 zadružnikov, izstopilo pa 40, tako, da šteje 1441 udov, ki imajo v deležih 22.105 goldinarjev. — Hranilnih vlog se je vložilo 167.226 gold. 76 kr., izplačalo pa 127.344 gold. 23 kr., in je njih stanje koncem 1887. leta s kapitalizovanimi obrestmi vred 377.628 gold. 48 kr. in 805 vložnikov. — Novih posojil se je v letu 1887 dalo 122.751 gold. 14 kr., vrnilo pa 63.941 gold. 56 kr., tako da je stanje danih posojil koncem 1887. leta 401.527 gold. 47 kr.; posojila so dana 1332 zadružnikom. Na menjice je danih 263 posojil vkup s 129.400 gold.; proti vknjižbi na zemljišča 169 posojil v znesku 96.390 gold.; ostala posojila so na osobni kredit proti zadolžnicam. Drugim posojilnicam se je dalo 25.500 gold. posojil. — Čistega dobička je 3847 gold. 74 kr., ki se je v smislu sklepa občnega zbora razdelil sledeče: 1. 5%no dividendo od deležev dobijo tisti zadružniki, ki niso ob enem dolžniki. t. j. 404 gold. 10 kr., 2. nagrada načelnstvu 192 gold. 38 kr., 3. nagrada tajniku za l. 1887 200 gold., 4. dar katoliškemu podpornemu društvu v Celji 100 gold., 5. dar dijaški kuhinji v Celji 100 gold., 6. dar podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradcu 50 gold., 7. za neposredne pristojbine leta 1887 309 gold. 70 kr., 8. in ostanek čistega dobička 2.491 gold. 56 kr., vkup 3.847 gl. 74 kr., pridene se k specialni rezervi, ki znaša z 31. dec. 1887 10.262 gold. 2 kr. in ta znesek po 2.491 gold. 56 kr. zraven, torej 1. januarja 1888

12.753 gold. 58 kr., splošni rezervni fond pa znaša 31. dec. 1887 4.601 gold. 35 kr., torej ima posojilnica vkup 17.354 gold. 93 kr. rezervnih fondov. — Iz tega poročila se vidi jasno, kako velikansko je posojilnica celjska napredovala in kako solidno se je razvil zavod. Pridobila si je v deležih 22.105 gl. in v rezervnih zakladih 17.354 gold., okroglih 40 tisoč gold. lastnega premoženja, t. j. 11% hranilnih vlog; tako visokega odstotka v lastnem premoženju v razmerju hranilnih vlog še ni dosegla, menimo, nobena avstrijska hranilnica. Vrh tega pa še jamči za varnost hranilnih vlog neomejena zaveza vseh zadruženikov s celim svojim premoženjem, ki znaša poprek računjeno nad 3 milijone goldinarjev, torej za 377 tisoč gold. hranilnih vlog, ki jih ima posojilnica, okoli devetkratna varnost ali pokritje. — Varnost denarja vložnega pri posojilnici celjski je torej nedvomljiva v vsakem oziru, take varnosti še hranilnice dati ne morejo. — Seveda je pa vodstvo tega vzglednega zavoda tudi v izvrstnih rokah, kar nam svedoči omenjena imena. Odkar posojilnica obstoji, vložilo je pri njej hranilnih vlog več kot 1500 vložnikov in dobilo posojil pa blizu 1700 zadruženikov, veliko jih je med temi rešila pogube in veliko stotin je kmetom prihranila na eksekucijskih stroških, rešila veliko kmetij neizogibnih eksekutivnih prodaj. — Pri tem vsem je pa posojilnica od leta 1883. sem darovala za različne dobrodelne namene 2.365 gl., ktera svota je za naše mlade zavode precej znatna. — Posojilnica v Celji sprejema hranilne vloge od vsakega, če tudi ni ud zadruga, in se obrestujejo s 4½% obrestmi. Posojila se dajajo proti 6% samo zadruženikom. Uradni dan je v torek in petek od 9. do ½12. ure. Prošnje se sprejemajo tudi druge dneve.

(Iz ljutomerskih goric) se poroča, da so gorice precej pozeble, zlasti šipon in belina. Vsled tega so začeli kupci bolj popraševati po vinu, in cena je tudi nekoliko poskočila.

(V Ameriko) izselilo se bo v kratkem iz savinjske doline in šmarijske okolice pet družin. Namenili so se v Zjedinjene države. Bolj pametno bi bilo, ko bi se doma nezadovoljni Slovenci raje v Bosno selili, kamor 1. ni tako daleč in vsled tega potovanje zdatno cenejše. 2. Zaslužek je v Bosni primerno prav tako dober kakor v Ameriki. 3. Zemljišča so v Bosni mnogo cenejša, kakor onstran atlantika. 4. Komur ni ondi všeč; lahko se sme vrniti iz Bosne vsako uro v svojo domačijo; iz Amerike to ni tako lahko mogoče.

(Finančne straže oddelek) v Slivnici na Štajerskem se konec t. m. opusti. S prvim marcem se pa na novo ustanovi oddelek finančne straže v Slov. Bistrici.

(Odlikovanje.) Cesarski svètnik in veletržec v Trstu, J. B a r g s t a l l e r, je dobil v priznanje koristnega delovanja v trgovski stroki red železne krone tretje vrste.

(Iz Trsta) se nam poroča: Ni še davno, ko se je na južnem konci poluotoka Istre ponesrečil angleški parnik „Remus“, in pred jednim tednom je zadel na skalo ravno tam doli italijanski parnik „Scylla“. Plul je v Benetke in se je bržčas hotel umakniti viharju v varnejše zavetje proti Medolinu. Prišli so mu na pomoč iz Pulja, a ga niso mogli rešiti. Zgrajen je bil leta 1866 v Grenocku, stroj ima moči za 200 konjskih sil, nosi lahko 1236 ton. — Pri Plominji v Istri sta se ponesrečili ponoči od 19. na 20. t. m. dve avstrijski ladiji „Ireneo“ in „Kostrena“. Moštvo se je neki rešilo.

(Puške repetirke) sta dobila batalijon 4. v Zvorniku pešpolka št. 54 in batalijon 2. v Sarajevu od pešpolka št. 93. V kratkem dobé nove puške lovski batalijon št. 2 v Bihaču, batalijon 1. od pešpolka št. 92 v Banjaluki in batalijon 3. od pešpolka št. 94.

(Zamude) zaradi zametov na Krasu so imeli 21. in 22. t. m. poštni vlak št. 7 poldrugo uro, kurirni št. 1 dve uri in poštni vlak št. 9 tudi poldrugo uro do Grada.

(Agio) pri carini za mesec marec znaša 25½% v srebru. Kakor znano, mora se carina v zlatu plačevati, če tudi nimamo zlate veljave; kdor bi jo hotel poravnati v papirji ali srebru, plača za vsakih 100 gl. 125 gl. 50 kr.

(Vtonil) je 14. t. m. 24letni Franc Otorepec, posestnikov sin v Sotli, kamor je v pijanosti padel.

Razne reči.

— Neki zdravnik, ki se je nastanil v malem mestecu, obiskal je tudi gospoda župnika. Govor napelje na izpovednico. „Gospod župnik“, pravi ponosno zdravnik, „jaz pa ne grem k izpovedi samo zaradi tega ne, ker si nisem v svesti nobenega greha.“ — „To je mogoče“, odgovori gosp. župnik, „pa Vas pomilujem samo zaradi tega, ker poznam le dve vrsti ljudi, ki ne grešé: Prvič otroci, ki še niso pametni, in drugič tisti, ki so pamet izgubili.“

— Volapūku so v Ameriki jezikoslovci vojsko napovedali, če prav so priznali potrebo jednotnega mednarodnega jezika. Ali tak jezik moral bi se opirati na vseh šest ariskih glavnih jezikov, kakor so: angleščina, francoščina, laščina, španjolsčina, nemščina in ruščina. O volapūku se pa kaj takega ne more trditi. Dalje pravijo Amerikanci, da ne gré, da bi eden sam človek smel celemu svetu jezik sestavljati, temveč bi to mogla storiti komisija, sestavljena iz omenjenih šestih narodnostij.

— Od smrti je moral vstati. V Nazaretu so se sprli trije turčini in neki katoliški kristijan zaradi neke malenkosti. Kristijan je mislil kar na kratko dognati prepir ter založi enemu turčinu krepko zausnico. Udarjeni se vrže na tla, druga dva pa kričita in tarnata: „Joj, mrtev! mrtev je!“ Množica se vedno bolj in bolj nabira, srd zoper ubijavca raste, zgrabijo ga in tirajo pred sodišče, drugi se obrnejo proti kristijanovi kočji, da mu jo porušijo. Ves Nazaret drvi skupaj! Žena in otroci ubitega zaženó jok in stok, kakor je navada na jutrovem Vse je silno razburjeno. Zdjaj pa pride katoliški župnik, frančiškan Bonaventura, zraven, da ubrani še večjo nesrečo. Pazno motri z ostrim okom navideznega mrtveca in kmalu je prepričan, da se je udarjeni le potajil. Hitro sklene pregnati mu mohamedanske muhe. Zbranim ljudem pove, da je to le sleparija, ker bi s tem le kristijana rad spravil v ječo. Patru. se vé, ni hotel nihče verjeti, kar slišati ga niso hoteli. Sila kola lomi. Ker vse prigravarjanje nič ne pomaga, kar naravnost obljubi, da ga bo obudil k življenju. Zdjaj vsi obmolknejo, in strmé gledajo čudodelca. Na glas poveličujejo — sosebno žene — svojega teloha in skrivnostnega katoliškega duhovnika. Pa saj resno obliče je jasno zagotavljalo dano obljubo. Pater Bonaventura hiti brzo v samostan in svojo lekarno ter nagradi dobro nartrih goršičnih obližev. Ko se vrne, poklekne poleg mrtveca ter mu naloži goršičnih obližev po nogah in obrazu. Ubogemu mrtvecu so se kar solze udrle izpod obrvi vsled bolečin. Ganil se pa vendar le ni. — Bo že, bo že, si misli pater ter potegne iz svoje obleke steklenico hudega amonjaka. Namaže ga dobro pod nosom. To je bilo pa poštenoviču možlimu že dovolj. Kakor splašen zajec skoči na noge ter beži, kar mu dajo peté. Vse se je smejalo, tudi sam se je moral grenko smejati.

Telegrami.

Praga, 23. februarija. Mestni zastop je enoglasno potrdil nasvet profesorja Tomka, da se škofu Strossmayeru podeli častno meščanstvo.

Petrograd, 23. februarija. Uradni list obširno zatrjuje, da vlada ni nikoli namerjala s silo zopet uvesti postavne razmere v Bolgariji.

Petrograd, 22. febr. General Werder se je danes pripeljal in izstopil kot gost carjev.

Rim, 22. februarija. Vojaški list „Esercito“ je dobil poročilo s francoske meje, da Francozje zbirajo armado. Italijanska vlada pazno zasleduje francoske naredbe, ki niso opravičene po italijanskem postopanju.

Aleksandrija, 22. februarija. Dr. Schlieman je v bližnjem Ramlehu odkril temelj palače, ki je bila najbrž palača Kleopatrina.

London, 23. februarija. V spodnji zbornici je Fergusson ponovil, da se Anglija z nikomur ni zavezala. Politika Salisburyjeva ni sovražna Franciji, razmere s Francijo so dobre, Francije vnanja politika je angleški paralelna. Vojna nevarnost je manjša kakor lansko leto. Gladstone je izrazil srčno sočutje za nemškega prestolonaslednika. Prvi zakladni lord Smith je rekel, da vsa Evropa zasleduje z upanjem bolezen prestolonaslednikovo, kojega življenje je velevažen porok evropskemu miru.

Umrli so:

20. februarija. Anton Jeretina, krojačev sin, 2 leti, na Žabjeku št. 2, Variola. — Jurij Novakovič, posamentir, 70 let, Frančiškanske ulice št. 4, vnetica možganske kožice.

21. februarija. Rudolf Milie, posestnik in tiskar, 71 let, Staritrq št. 19, spridenje zelodea. — Miha Rakar, delavec, 40 let, Florjanske ulice št. 9, Morbus Brighthii. — Jakob Srakar, posestnikov sin, 16, Hradeckega vas št. 5, Variola.

22. februarija. Jožef Ermacora, vrtnarjev sin, 5 let, Gradišče št. 10, Variola. — Franc Theuerschuh, delavec, 66 let, sv. Petra cesta št. 60, Variola.

V bolnišnici:

19. februarija. Anton Mivšek, delavec, 40 let, jetika.

20. februarija. Peter Vagaja, delavec, 19 let, jetika. — Rozalija Sitar, vratarjeva žena, 61 let, Carcinomalose.

Tujci.

21. februarija.

Pri **Maliču**: Mebuš, trgovec, z Dunaja. — Franc Kopath, knjigovodja, z Dunaja. — Otto Hochhauser, trgovec, iz Prage. — Josef Jessernigg, trgovec, iz Št. Vida. — Henrik Wollek, trgovec, iz Trsta.

Pri **Stonu**: Anberger, Lemberger, trgovec, z Dunaja. — O. Lüdersdorf, trgovec, iz Saaza. — Philipp Fischer, trgovec, iz Kaniže. — baron Ferd. Helldorf, major, s sinom iz Thalenscina. — Oertl, Gschwandl, dijaki, iz Celovca. — Jan. Fichtl, potovalec, iz Štajarskega.

Pri **Bavarskem dvoru**: Franc Schayer, kurjač, iz Št. Vida. — Franc Tenzano, posestnik, iz Goče.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
22.	7. u. zjut.	726.0	-1.6	sl. zap.	oblačno	3.00
	2. u. pop.	726.6	3.2	sl. svzh.	oblačno	sneg
	9. u. zveč.	727.7	-0.4	sl. vzh.	"	"

Celi dan oblačno, ponoči sneg Srednja temperatura 0.4 C., oziroma za 0.7° C. nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

23. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 55 kr.
Sreberna " 5% " 100 " " 16%	78 " 85 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 20 "
Papirna renta, davka prosta	92 " 50 "
Akcije avstr.-ogerske banke	858 " "
Kreditne akcije	268 " 50 "
London	126 " 90 "
Srebro	" " "
Francoski napoleon	10 " 05 "
Cesarski cekini	5 " 98 "
Nemške marke	62 " 22 1/2 "

Tržne cene

dné 23. februarija.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	4 06	Surovo maslo,	— —
Ječmen,	3 74	Jajce, jedno,	— 2 1/2
Oves,	2 44	Mleko, liter,	— 8
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	— 56
Proso,	3 74	Telečeje,	— 54
Koruza,	5 36	Svinjsko,	— 60
Krompir,	2 67	Koštrunovo,	— 36
Leča,	12 —	Pišancee,	— 45
Grah,	13 —	Golob,	— 24
Fizol,	11 —	Seno, 100 kgr.,	2 67
Maslo, kgr.,	1 —	Slama,	2 32
Mast,	— 66	Drva trda, 4 mtr.,	7 50
Špeh svež,	— 64	" mehka,	4 40

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

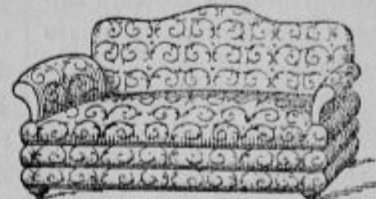
Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinjeje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

prilagočata prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno znižano ceno, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gold. Mōdroce na peresih (Federmatratzen) po 10 gl. Žimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

☛ Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje. ☛